

— Споръ ма призовава, отговори лютийтъ исполнил, и борбата ще бѣде смъртна.

— Безъ сумнѣніе! пое Споръ, като мигнѣ съ малкитѣ си очи.

— Той ще е обрѣженъ съ мечъ, а азъ съсъ примка и съ тре-зубецъ; прекрасна и рѣдка борба! и са надѣмъ че борецътъ който остане живъ ще добѣе достатъчно количество пари за да поддържи достойнството на побѣдния вѣнецъ.

— Не са грижи Хекторе, отговори Клодій, пий ще ти напълнимъ кесіята, чу ли сега, Спорѣ? ты ще са сразишь съ Нигера. Главке, да ходимъ; азъ са хващамъ на състезаніе за Нигера.

— Не казахъ ли азъ? Извика Нигеръ весело, благороднѣйтъ Клодій ма познава. Спорѣ, речн отъ сега че си умрѣлъ.

Клодій извади изъ пазва портофеля си.

— Да са хванемъ ли на състезаніе за по шесть сестерцій Главке? (а).

— Да бѣде, рече Главкъ, но кого другито имамъ тука? тогози юнака никога не съмъ виждалъ и показваше на Лидона, който имаше членове по нѣжны и са показваше нѣкакъ по привлекателенъ и благороденъ отъ чертитѣ на лицето си, еще неизмѣненъ отъ навидитѣ на званіето му.

— Той е Лидонъ, момкъ ученъ само съ дървеша сабя да са сразява, рече Нигеръ, но, приложи привѣтливо, той е храбъръ и призовава Тетродія на борба.

— Тетродій призова мене, рече Лидонъ: и азъ приехъ.

— И какъ ще са сразявате? попыта Лепидъ, не бързай ты момче, помисли си малко прѣди да излѣзешъ противъ Тетродія.

— Лидонъ гнѣвно са засмѣ.

— Гражданнѣ ли си или робъ, попыта Клодій.

— Гражданинъ, сичкы сме граждани, отговори Нигеръ.

— Да ти видѣж ржката, Лидоне, рече Лепидъ, съ тонъ на вѣщъ отъ работата человекъ.

Гладиаторътъ, като изгледа лукаво другаритѣ си, прострѣ си ржката, която не бѣше извѣредно околчаста и голѣма пато на другитѣ, но имаше мускулы мѣжскы и тѣкы, а съразмѣрноститѣ ѣ имаше толкази симметрическа красота, щото тримата прѣители издадохъ заведижижъ гласъ отъ очудване.

(а) Римскіитѣ сестерцій, Sestertium, номинална монета, имаше цѣна близъ 2000 гроша.